

Dnr 18-0439
AL/SW

Hörselskadades Riksförbund
Box 1068, 164 25 Kista
besök: Isafjordsgatan 30B, Kista
tel: +46 (0)8-457 55 00
texttel: +46 (0)8-457 55 01
fax: +46 (0)8-457 55 03
e-post: hrf@hrf.se
www.hrf.se

2018-10-19

Myndigheten för press, radio och tv, Dnr 18/03415

nyttmediestod@mprt.se

Tydligare tillgänglighetskrav en demokratisk rättighet

Hörselskadades Riksförbund, HRF, tillvaratar intressen för Sveriges 1,5 miljoner hörselskadade. HRF lämnar här synpunkter på förslaget från Myndigheten för press, radio och tv, MPRT, när det gäller tillgänglighetskrav som villkor för nya mediestöd. HRF har under hela den process som lett fram till det nu föreliggande förslaget från MPRT anfört att tillgänglighet måste vara ett absolut krav för alla former av skattefinansierat mediestöd. Detta följer av Sveriges åtaganden enligt internationella konventioner, den svenska funktionshinderspolitiken och mediernas centrala roll i den demokratiska processen, något som gett medierna en särställning i lagstiftningen.

MPRTs förslag lägger ingen tröskel

Utifrån detta anser HRF att förslaget från MPRT är bristfälligt och otillräckligt. I propositionen Journalistik i hela landet (prop. 2017/18:154) skriver regeringen att: "...ett grundläggande krav på tillgänglighet bör vara en förutsättning (tröskelkrav) för de nya formerna av mediestöd".

I MPRTs förslag är svårt att finna någon som helst tröskel. Kraven på tillgänglighet är alldeles för vagt formulerade. Förslagets skrivning "...arbета för och understödja att tillgängligheten till det redaktionella innehållet för personer med funktionsnedsättning förbättras" betyder i princip att det räcker att visa lite god vilja – något konkret krävs över huvud taget inte. Det rimliga kravet är att MPRT faktiskt synliggör en tröskel, en viss lägstanivå som stödmottagaren måste komma över.

Standardnivå måste specificeras

MPRT fortsätter sin skrivning med att "nyhetsmediet ska särskilt verka för ökad tillgänglighet ... utifrån gällande standard för digital publicering". Även denna formulering är i princip betydelselös genom att MPRT inte anger någon kravnivå. Den nu gällande standarden WCAG 2.0 har tre nivåer – A, AA och AAA (den högsta). Det rimliga kravet är att MPRT anger en lägstanivå, för att sedan också ha möjlighet att följa upp utfallet. HRF anser att nivån AA måste krävas, utifrån att den gäller för det så kallade webbdirektivet som omfattar offentligt finansierade webbplatser. Det kan inte vara försvarbart att skattepengar inom medieområde finansierar verksamhet med lägre krav än som ställs på skattefinansierad verksamhet på andra områden.

Digital tillgänglighet inte storleksberoende

Som ytterligare en brasklapp anger MPRT att aktörernas storlek och förutsättningar ska beaktas. I klartext lär detta betyda lägre krav på små aktörer – ett synsätt som rimmar illa med tillgänglighetskrav på andra områden i samhället. Vid användning av digital teknik för tillgängliggörande har aktörens storlek i många fall mycket liten betydelse. Det rimliga kravet är att en viss del av materialet måste tillgängliggöras, oavsett aktörens storlek.

Tillgängligheten måste öka successivt

Mottagare av mediestöd ska redovisa utfallet av tillgänglighetsarbetet för att kvalificera för ett nytt stöd. Här måste finnas en progressivitet, så att tillgängliggörandet måste öka för att nytt stöd ska beviljas – i annat fall kan tillgängligheten för evigt stå och stampa på en mycket låg nivå.

Vänliga hälsningar
Hörselskadades Riksförbund

Mattias Lundekvam
Förbundsordförande